

תמיד עיני ה'

אינן זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 100 – יא תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות בית הכנסת הלכה ה

יד) וְזֶה בְּחִינַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא הָעוֹלָם, עַל – בֵּן אָז אָנוּ עוֹסְקִין לַעֲשׂוֹת דְּרָךְ בְּבוֹשָׁה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁכָל תִּקְוַתְנוּ לְשׁוּב לְשֵׁם בְּקָרוֹב, כִּי עֵקֶר הַתְּגַלּוּת קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם יא), "תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְהֵיךָ בְּהַמְרָאשִׁית הַשָּׁנָה וְכוּ". כִּי עֵקֶר הַדְּרָךְ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הוּא עַל – יְדֵי שְׂמִמְשִׁיכִין הַחֲסֵד חָנָם שְׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם כְּנ"ל. וְזֶה נַעֲשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי זֶה הַיּוֹם תַּחֲלַת מַעֲשֵׂיךָ, כִּי אָז נִבְרָא הָעוֹלָם בְּחֲסִדוֹ בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, וְעַל – בֵּן אָז אָנוּ מְגַלִּין מְלַכּוֹתָנוּ עֲלֵינוּ, כִּי הוּא הַבוֹרָא הַכֹּל בְּשִׁבְלֵנוּ הוּא הַמְּנַהֵיג הוּא הַשְּׁלִיט וּמוֹשֵׁל וּבִרְצוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם וּבִרְצוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וּנְתַנָּה לָנוּ. וְעַל – בֵּן אָנוּ מִתְּפַלְּלִין אֶז הַרְבֵּה עַל צְמִיחַת קָרָן מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים, "שְׂמַחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצְמִיחַת קָרָן לְדוֹד עַבְדְּךָ". כִּי עֵקֶר הַתִּקְוָה לְשׁוּב לְאַרְצֵנוּ עַל – יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ הוּא עַל – יְדֵי קִדְשַׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם בְּחֲסִדוֹ חָנָם, וְבוֹ נִתְּגַלָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עַל – יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, שֶׁהוּא יִתְפַּרֵּךְ בְּרָאָה. וּמֵאַחֵר שְׂאָנוּ מְגַלִּין זֹאת בְּוִדְאֵי הַכֹּל שִׁיךְ לָנוּ, רַק בְּרִצוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם מִטַּעַם הַכְּמוּס עִמּוֹ יִתְפַּרֵּךְ, וּבִרְצוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וּנְתַנָּה לָנוּ, כִּי בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא נוֹטְלָה מֵהֶם וּנְוִתְנָה לָנוּ, כִּי בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִכְנַע וְנוֹפֵל הַקְּלַפּוֹת וּמִמְשַׁלַּת הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּנִתְּגַלָּה וּנְמַשֵּׁךְ קִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לָנוּ עַד שְׁנִזְכָּה שִׁיכְמָרוּ רַחֲמֵינוּ וְיִכְנִיעַ וְיִבְטַל אוֹתָם לְגַמְרֵי וְיִשׁוּב וְיִתֵּן הָאֶרֶץ לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

טו) וְעַל – בֵּן רֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם רֵאשׁוֹן לַעֲשֵׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה, כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא עַל – יְדֵי הַחֲסֵד חָנָם שְׁבוּ נִבְרָא וּנְתַקִּים הָעוֹלָם קִדְּם מִתֵּן תּוֹרָה, כְּמוֹכֵן בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל וְכַמְבָּאָר קֶצֶת מִזֶּה

למעלה בדברינו, כי אותן שכבר עברו על מצות התורה, אין להם קיום על – ידי התורה מאחר שעברו עליה ולא היו יכולים לשוב, כי על – פי דין תורה באתגליא שנמסר לבית דין שלמטה אין מועיל תשובה, כי מי שעבר חס ושלום, על איזה לאו שחייב בו מלקות או אחד מארבע מיתות בית דין כשמביאין אותו לבית דין אפלו אם ירצה לשוב בכל מיני תשובות בעולם לא מועיל לו לפטר מדין מלקות או מיתה. ועקר התשובה שמועיל הוא על – ידי בחינת החסד חנם שהיה מקים את העולם קדם מתן תורה, כי כמו שקים את העולם בחסד הזה עשרים וששה דורות קדם מתן תורה עד שיקבלו ישראל את התורה, כמו כן הוא מקים את הרשעים אף – על – פי שעוברים על התורה עד שישובו ויקימו את התורה. ועל – כן מחמת שבראש השנה שבו נברא העולם נמשך החסד הזה, שהוא הדרך לארץ ישראל כנ"ל, על – כן אז הוא עקר התחלת התשובה ועל – כן אז מתחילין עשרת ימי תשובה, כי עקר התשובה הוא על – ידי החסד חנם הזה כנ"ל:

טז) ועל – כן צריכין לנסע לצדיקי אמת על ראש השנה, כי זה החסד חנם שהיה מקים העולם קדם מתן תורה, שהוא הדרך לארץ ישראל, אין מי שיוכל להמשיכו בעולם כי אם הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה שהם ממשיכים זה החסד בעת פשיטותם, כמבאר היטב בהתורה הנ"ל, עין שם. ובזה הם מחיין כל הפשוטים שבעולם הן אנשים פשוטים ממש, הן הלומדים ותלמידי חכמים שבטלים לפעמים מן התורה ואפלו הרחוקים מהתורה מאד וכו'. וזה אנו צריכים בראש השנה. כי הכל צריכין לשוב בתשובה בראש השנה, כי אפלו לומדים ותלמידי חכמים אמתיים שעוסקים בתורה ועבודה באמת בכל השנה צריכין לשוב בראש השנה, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, מפל שכן שעל – פי רוב, בפרט בדורות הללו אין מצוי תלמיד חכם ולמדן שיהיה בן חורין מחטאים ופגמים הרבה, מפל שכן שאר האנשים שנקראים לומדים וחסידיים ואינם נקיים כלל כאשר הם יודעים בעצמם נגעי לבבם ומכאובם, מפל שכן שאר אנשים הפשוטים המגשמים וכו'. ועל – כן בודאי הכל צריכין לשוב. ועקר התשובה הוא בכח הפשיטות האמתית של הצדיקים הנ"ל, שבעת פשיטותם הם מחיין כל הפשוטים שבעולם

וכל הרחוקים מהתורה על – ידי החסד חנם הנ"ל שממשיכין בעת פשיטותם דיקא, כי בעת שעוסקים בתורה ועבודה אנו רחוקים מהם מאד מאד ואי אפשר לקבל אז אורם הגדול ביותר רק בעת פשיטותם הם מורידים עצמם אלינו בכמה וכמה תחבולות כדי לחיותנו לנצח למען יוכלו לשוב כל הפשוטים והרחוקים שבעולם, על – כן צריכין לנסע על ראש השנה, כי עקר התגלות החסד חנם הנ"ל שבו מחיין ומקימין הכל הוא בראש השנה דיקא, כי בו נברא העולם וכנ"ל:

(ז) ועל – בן עקר העבודה של כל ישראל בראש השנה ויום הכפורים וכל עשרת ימי תשובה
 הוא בפשיטות ובתמימות גמור בלי שום חכמות כלל, כי אז הכל שבין אל האמת ומתפללין
 וצועקין להשם יתברך מעמק הלב בפשיטות ובתמימות בלי חכמות כלל ומבקשים רק מתנת
 חנם, כמו שאומרים, לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתיך וכו'. וכן
 כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדיך אנו נשענים וכו' וכן הרבה. וכן (תהלים קל), "כי עם
 ה' החסד והרבה עמו פדות", שאומרים בעשרת ימי תשובה במזמור 'ממעמקים' וכו' וכיוצא בזה
 הרבה, כי זה עקר דרך התשובה שמקבלין מהצדיק הגדול האמתי בעת פשיטותו שאז ממשיך
 בחינת האוצר מתנת חנם, ואז מאיר בישראל דרכיו האמתיים להתנהג רק בתמימות ופשיטות
 באמת ובאמונה שלמה בלי שום חכמות כלל ולבקש תמיד מהשם יתברך רק מתנת חנם. וגם
 מתנת חנם אין אנו ראויים לקבל רק הכל בכח וזכות הצדיקים האמתיים שממשיכים האוצר
 מתנת חנם בעולם בעת פשיטותם, שהוא הדרך לארץ ישראל שבו מחיין ומקימין הכל וכו',
 וכמבאר היטב בהתורה הנ"ל. ועין שם בסוף התורה בשיחתו הקדושה שהשיח אחר שגלה
 התורה הנ"ל שמדבר שם הרבה ממעלת האמונה ותמימות ופשיטות, עין שם היטב. כי זה עקר
 דרך התשובה של כל מי שרוצה לחוס על חייו הנצחיים ולשוב אליו יתברך באמת. וזה צריכין
 בראש השנה שהוא ראשון לעשרת ימי תשובה, על – בן צריכין לנסע לצדיקים אמתיים על
 ראש השנה:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
 ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה